

Mărturii ale închinătorilor la mormântul Sfântului Iustin Popovici

❖ La 6 august 1986 au venit la Mănăstirea Celie din Serbia ca turiști Bojidarka din Dracicia și soțul ei, un olandez. Ea s-a căsătorit din tinerețe cu olandezul și a părăsit credința ortodoxă nu tocmai intenționat, însă soțul ei a vrut să se căsătorească în biserica protestantă. Și astfel după câțiva ani, din Serbia a venit vestea că tatăl său s-a spânzurat și în același moment a avut și ea o criză de nervi. Tremura cu totul, a luat-o frica și nu îndrăznea să plece nicăieri din casă. A trecut pe la o mulțime de doctori, șase ani s-a tratat cu medicamente, a mers cu soțul la biserica lor, dar nicăieri nu a aflat ajutor. De când s-a îmbolnăvit, soțul a început să se intereseze de credința ortodoxă. Ajungând la Mănăstirea Celie (ei deja auzise de vindecările de aici), au mers la mormântul Sfântului Cuvios Iustin Popovici. Olandezul a pus mâna pe cruce, iar femeia a început să aibă o criză, adică a început să tremure.

Sf. Iustin Popovici, icoană

Maica i-a chemat apoi la masă și Bojidarka a povestit: "Când am fost puțin mai înainte la mormânt, soțul meu a auzit acest glas « Dacă soția ta va pune mâna pe crucea aceasta și se va ruga, nici nu va ieși din curtea aceasta și se va vindeca.» Aceasta i-a răsunat în urechi tot timpul până când el mi-a spus-o". Zicând aceasta, femeia a început să se cutremure și să țipe că nu poate sta singură nici în casă, cu atât mai puțin din nou la mormânt. Maica Filoteia i-a strigat: "Unde vă este crucea? Faceți-vă, cruce!", dar ea țipa mai departe că nu poate. Însă și soțul o silea să meargă la mormânt. Maica i-a dat trei lumânări să le aprindă pentru odihna sufletului tatălui său și pentru sănătatea familiei sale și a sa, și așa a început să meargă scuturându-se până la biserică, respectiv la mormântul Cuviosului Iustin. Apoi a îngenuncheat, a plâns cu suspine în fața mormântului și a întrebat: "Cum să mă rog Sfântului? Maica i-a spus să se roage din inimă și să creadă că îi va fi bine. Sărmana a stat îndelung în genunchi, apoi ridicându-se a strigat: "De acum sunt sănătoasă, uitați-vă la mine, nu mai tremur, nu mă mai înăbuș." Soțul a început să plângă de

bucurie, spunând că și el a trăit o mare minune datorită bolii ei. Maica a sfătuit-o să se întoarcă la credința sa și ei au plecat foarte emoționați. La mașină, femeia a zis: "Soțul meu e mai emoționat decât mine, căci a văzut cu ochi lui minunea".

❖ În Duminica Învierii din anul 2003, Snejana Iovanovici din Barici (lângă Obrenovăț) ne-a povestit următoarele. În anul 1996, în ajunul praznicului Bunei Vestiri a venit la mormântul Sfântului Iustin ca să se mărturisească. Avusese mai multe avorturi, pentru că soțul său o silise la asta. Acum mărturisise totul preotului: cum se gândea să fugă, să divorțeze, și a implorat pe Sfântul Iustin să-i ajute că era din nou însărcinată. De atunci n-a mai avortat niciodată și are doi fii sănătoși: Boian și Marc.

❖ Zorka Ciosimovici din Novog Becei era bolnavă cu capul de mai mult de 20 de ani. Fratele său a venit în vizită la mormântul Sfântului Iustin pe 17.VII.1991, iar maica care era de rând atunci i-a dat pământ de la mormântul Cuviosului. După aceasta Zorka s-a însănătoșit complet. Aceasta a mărturisit personal fratele ei care a venit din nou la Celie în ziua de 7 noiembrie ca să mulțumească lui Dumnezeu și Sfântului Iustin.

(Din minunile Sf. Părinte Iustin Popovici)